

Nr 133.

Ankom till riksdagens kansli den 20 maj 1921 kl. 2 e. m.

*Utlåtande i anledning av väckt motion om löneförbättring åt
löjtnanten Nils Hæggström. (1:a avd.)*

I en inom andra kammaren av herr *A. Wiklund* väckt motion (nr 41), vilken hänvisats till förberedande behandling av statsutskottet, har hemställts, att löjtnanten vid Västerbottens regemente Nils Hæggström måtte tillerkännas den löneförbättring för år 1920 och följande år, som tillkommer officer vid armén, vars utnämning skett år 1907.

Motionären har till stöd för sin framställning, anfört följande:

»Löjtnanten vid Västerbottens regemente Nils Hæggström genomgick officerskursen vid Karlberg under år 1907. Genom iråkad sjukdom, som varade under tre månader, kunde han icke erhålla officersutnämning år 1907 utan erhöll han denna först i mars 1908. Denna omständighet, att han, ehuru utan eget förvållande, ej i likhet med sina kurskamrater kunde erhålla sin officersutnämning under år 1907 har vållat, att han gått miste om löneförbättring för år 1920, uppgående inklusive dyrtidstillägg till omkring 700 kronor. Ehuru officersutnämning ej erhöles förrän tre månader senare än hans kurskamrater, har emellertid Hæggström till följd av dåvarande tjänstgöringsförhållanden fullgjort lika stor tjänstgöring som dessa.

Bemålde Hæggström har hos Kungl. Maj:t i underdånighet hemställt att i fråga om åtnjutande av tillfällig löneförbättring enligt kungl. kungörelsen den 6 juni 1919 angående grunder för tillfällig löneförbättring under år 1920 för viss personal vid armén bliva likställd med officer, som erhållit sin första officersfullmakt under år 1907. Denna ansökan blev av billighetsskäl tillstyrkt av chefen för sjätte arméfördelningen, men då ett bifall till ansökan skulle strida mot av Kungl. Maj:t med riksdagen meddelade bestämmelser, blev ansökningen avslagen.

Ehuru det allenast är ett jämförelsevis ringa belopp, varom här är fråga, är en löneminskning av omkring 700 kronor likväl ej utan be-

tydelse för en tjänsteman med löjtnants avlöning, och det synes mig, att starka billighetsskäl tala för att Hæggström bör komma i åtnjutande av samma avlöning för år 1920 och följande år, som sina kurskamrater. Dessa skäl synas mig kunna sammanfattas däri:

att hans försenade officersutnämning helt och hållet berodde på sjukdom samt

att den försenade utnämningen ej haft till följd att han såsom officer tjänstgjort mindre än sina kurskamrater, vars utnämning skedde tre månader tidigare.»

Utskottets
yttrande.

Av utredningen i ärendet framgår, att förevarande fråga varit föremål för Kungl. Maj:ts prövning samt att Kungl. Maj:t därvid icke ansett sig kunna bifalla framställningen om tillerkännande åt Hæggström av löneförbättring såsom om han utnämnts till officer år 1907.

Vid sådant förhållande och då enligt utskottets mening ett bifall till den nu gjorda framställningen skulle kunna medföra vittgående konsekvenser, har utskottet icke ansett sig kunna tillstyrka att riksdagen skulle på enskild motionärs förslag medgiva att löneförbättring till Hæggström utgår efter grunder, som avvika från de i allmänhet härför gällande.

Utskottet hemställer alltså,

att herr Wiklunds förevarande motion icke må av riksdagen bifallas.

Stockholm den 20 maj 1921.

På statsutskottets vägnar:

S. H. KVARNZELIUS.

Närvarande: Se under utlåtandet nr 126.